ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2019/308

z 18. februára 2019,

ktorým sa Luxembursko, Rakúsko a Rumunsko oprávňujú prijať v záujme Európskej únie pristúpenie Bieloruska a Uzbekistanu k Haagskemu dohovoru z roku 1980 o občianskoprávnych aspektoch medzinárodných únosov detí

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 3 v spojení s jej článkom 218 ods. 6 písm. b),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([1]),

keďže:

(1) Európska únia si stanovila za jeden zo svojich cieľov presadzovanie ochrany práv dieťaťa, ako sa uvádza v článku 3 Zmluvy o Európskej únii. Opatrenia na ochranu detí pred neoprávneným premiestnením alebo zadržiavaním sú zásadnou súčasťou tejto politiky.

(2) Rada prijala nariadenie (ES) č. 2201/2003 ([2]) (ďalej len „nariadenie Brusel IIa"), ktorého cieľom je chrániť deti pred škodlivými účinkami neoprávneného premiestnenia alebo zadržiavania a stanoviť postupy na zabezpečenie ich bezodkladného návratu do štátu ich obvyklého pobytu, ako aj zabezpečiť pre ne ochranu práv styku a opatrovníckych práv.

(3) Nariadením Brusel IIa sa dopĺňa a posilňuje Haagsky dohovor z 25. októbra 1980 o občianskoprávnych aspektoch medzinárodných únosov detí (ďalej len „Haagsky dohovor z roku 1980"), ktorým sa na medzinárodnej úrovni stanovuje systém povinností a spolupráce medzi zmluvnými štátmi a medzi ústrednými orgánmi a ktorý má za cieľ zabezpečiť bezodkladný návrat neoprávnene premiestnených alebo zadržiavaných detí.

(4) Všetky členské štáty Únie sú zmluvnými stranami Haagskeho dohovoru z roku 1980.

(5) Únia nabáda tretie štáty, aby pristúpili k Haagskemu dohovoru z roku 1980, a podporuje správne vykonávanie Haagskeho dohovoru z roku 1980 okrem iného spoločnou účasťou s členskými štátmi v osobitných výboroch, ktoré pravidelne zvoláva Haagska konferencia medzinárodného práva súkromného.

(6) Spoločný právny rámec platný vo vzťahu medzi členskými štátmi Únie a tretími štátmi by mohol byť najlepším riešením citlivých prípadov medzinárodných únosov detí.

(7) V Haagskom dohovore z roku 1980 sa stanovuje, že sa uplatňuje medzi pristupujúcim štátom a zmluvnými štátmi, ktoré vyhlásili, že toto pristúpenie prijali.

(8) Haagsky dohovor z roku 1980 neumožňuje organizáciám regionálnej hospodárskej integrácie, akou je Únia, stať sa jeho zmluvnou stranou. Únia preto nemôže pristúpiť k uvedenému dohovoru a ani uložiť vyhlásenie o prijatí pristupujúceho štátu.

(9) Na základe stanoviska Súdneho dvora Európskej únie 1/13 ([3]) patria vyhlásenia o prijatí podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 do výlučnej vonkajšej právomoci Únie.

(10) Bielorusko 12. januára 1998 uložilo svoju listinu o pristúpení k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Haagsky dohovor z roku 1980 nadobudol pre Bielorusko platnosť 1 apríla 1998.

([1]) Stanovisko z 31. januára 2019 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).
([2]) Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 23.12.2003, s. 1).
([3]) ECLI:EU:C:2014:2303.

(11) Všetky dotknuté členské štáty s výnimkou Dánska, Luxemburska, Rakúska a Rumunska už pristúpenie Bieloruska k Haagskemu dohovoru z roku 1980 prijali. Bielorusko už prijalo pristúpenie Bulharska, Estónska, Litvy, Lotyšska a Malty k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Posúdenie situácie v Bielorusku viedlo k záveru, že Luxembursko, Rakúsko a Rumunsko sú v pozícii, aby prijali v záujme Únie pristúpenie Bieloruska v súlade s podmienkami Haagskeho dohovoru z roku 1980.

(12) Uzbekistan 31. mája 1999 uložil svoju listinu o pristúpení k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Haagsky dohovor z roku 1980 nadobudol pre Uzbekistan platnosť 1. augusta 1999.

(13) Všetky členské štáty s výnimkou Dánska, Luxemburska, Rakúska a Rumunska už pristúpenie Uzbekistanu k Haagskemu dohovoru z roku 1980 prijali. Uzbekistan už prijal pristúpenie Bulharska, Estónska, Litvy, Lotyšska a Malty k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Posúdenie situácie v Uzbekistane viedlo k záveru, že Luxembursko, Rakúsko a Rumunsko sú v pozícii, aby prijali v záujme Únie pristúpenie Uzbekistanu v súlade s podmienkami Haagskeho dohovoru z roku 1980.

(14) Preto by sa Luxembursko, Rakúsko a Rumunsko mali oprávniť, aby v záujme Únie uložili svoje vyhlásenia o prijatí pristúpenia Bieloruska a Uzbekistanu k Haagskemu dohovoru z roku 1980 v súlade s podmienkami stanovenými v tomto rozhodnutí. Ostatné členské štáty Únie, ktoré už pristúpenie Bieloruska a Uzbekistanu k Haagskemu dohovoru z roku 1980 prijali, by nemali uložiť nové vyhlásenia o prijatí, keďže existujúce vyhlásenia zostávajú podľa medzinárodného práva verejného v platnosti.

(15) Spojené kráľovstvo a Írsko sú viazané nariadením Brusel IIa a zúčastňujú sa na prijatí a uplatňovaní tohto rozhodnutia.

(16) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Luxembursko, Rakúsko a Rumunsko sa týmto oprávňujú v záujme Únie prijať pristúpenie Bieloruska a Uzbekistanu k Haagskemu dohovoru z roku 1980.

2. Luxembursko, Rakúsko a Rumunsko uložia najneskôr do 19. februára 2020 vyhlásenie o prijatí pristúpenia Bieloruska a Uzbekistanu k Haagskemu dohovoru z roku 1980 v záujme Únie v tomto znení:

„[ČLENSKÝ ŠTÁT – úplný názov] vyhlasuje, že prijíma pristúpenie Bieloruska a Uzbekistanu k Haagskemu dohovoru z 25. októbra 1980 o občianskoprávnych aspektoch medzinárodných únosov detí v súlade s rozhodnutím Rady (EÚ) 2019/308“.

3. Luxembursko, Rakúsko a Rumunsko informujú Radu a Komisiu o uložení svojich vyhlásení o prijatí pristúpenia Bieloruska a Uzbekistanu k Haagskemu dohovoru z roku 1980 a oznámia Komisii znenie uvedených vyhlásení do dvoch mesiacov od ich uloženia.

Článok 2

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho oznámenia.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Luxembursku, Rakúsku a Rumunsku.

V Bruseli 18. februára 2019

Za Radu

predseda

N. BĂDĂLĂU